gemeente gooisemeren

GEMEENTEBLAD

Officiële uitgave van gemeente Gooise Meren.

Nr. 41249
6 april
2016

Verordening Re-integratie Gooise Meren 2016

De gemeenteraad Gooise Meren
Gelezen het voorstel van 9348,
gelet op de artikelen 8a, eerste lid, aanhef en onder a, c, d en e, en tweede lid, en 10b, vierde lid, van de Participatiewet;
b e s l u i t :
vast te stellen de volgende:
Verordening Re-integratie Gooise Meren 2016

Artikel 1. Begrippen

In deze verordening wordt verstaan onder:

a. *wet*: Participatiewet;
b. *doelgroep*: personen als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onder a, van de wet;
c. *korte afstand tot de arbeidsmarkt*: deelname aan de arbeidsmarkt is redelijkerwijs mogelijk binnen één jaar;
d. *lange afstand tot de arbeidsmarkt*: deelname aan de arbeidsmarkt is redelijkerwijs niet mogelijk binnen één jaar;
e. *economische zelfredzaamheid*: een persoon wordt als economisch zelfredzaam beschouwd als hij in staat is door inkomsten uit arbeid volledig in het eigen levensonderhoud te voorzien;
f. *sociale zelfredzaamheid*: een persoon wordt als sociaal zelfredzaam beschouwd als hij in staat is om dagelijkse levensverrichtingen zelfstandig te doen en om zelfstandig te functioneren in dagelijkse leefsituaties;
g. *mantelzorg*: langdurige zorg die niet in het kader van een hulpverlenend beroep wordt geboden aan een hulpbehoevende door personen uit diens directe omgeving, waarbij zorgverlening rechtstreeks voortvloeit uit de sociale relatie en de gebruikelijke zorg van huisgenoten voor elkaar overstijgt.
h. *startkwalificatie*: diploma op minimaal niveau 2 van het Middelbaar Beroepsonderwijs

Artikel 2. Evenwichtige verdeling en financiering

1. Het college biedt aan een persoon uit de doelgroep een voorziening aan voor zover het college dat noodzakelijk acht.
2. Het college kan de voorziening, bedoeld in de artikelen 5, 7 en 10, aanbieden aan personen die behoren tot de doelgroep waarbij het te bereiken resultaat economische zelfredzaamheid is.
3. Het college biedt maatwerk bij het aanbieden van de in deze verordening opgenomen voorzieningen. Daarbij wordt door het college een afweging gemaakt of de voorziening, gelet op de mogelijkheden, capaciteiten en wensen van de belanghebbende, het meest doelmatig is gelet op het beoogde resultaat.
4. Het college houdt bij het aanbieden van de in deze verordening opgenomen voorzieningen rekening met de omstandigheden en functionele beperkingen van een persoon. De omstandigheden hebben in ieder geval betrekking op zorgtaken van die persoon en de mogelijkheid dat hij behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie of gebruik maakt van de voorziening beschut werk. Onder zorgtaken wordt in ieder geval verstaan:
   a. de opvang van ten laste komende kinderen tot vijf jaar, en
   b. de noodzakelijkheid van het verrichten van mantelzorg.

Artikel 3. Budgetplafonds

1. Het college kan een of meer budgetplafonds vaststellen voor de verschillende voorzieningen. Een door het college ingesteld budgetplafond vormt een weigerings-grond bij de aanspraak op een specifieke voorziening.
2. Het college kan een plafond instellen voor het aantal personen dat in aanmerking komt voor een specifieke voorziening.
3. Het college kan bepalen dat aan niet-uitkeringsgerechtigden zoals bedoeld in artikel 7, eerste lid, sub a 7°, van de Participatiewet een bijdrage in de kosten van de voorziening wordt gevraagd.

Artikel 4. Algemene bepalingen over voorzieningen re-integratie

1. Een voorziening is gericht op het vergroten dan wel bereiken van economische zelfstandigheid van een persoon (‘het resultaat’).
2. Het college stelt ter nadere uitvoering van deze verordening een uitvoeringsplan vast waarin wordt vastgelegd welke voorzieningen, waaronder ondersteunende voorzieningen, het college

in ieder geval kan aanbieden om het resultaat te bereiken en de voorwaarden die daarbij gelden voor zover daarover in deze verordening geen nadere bepalingen zijn opgenomen.

3. Het college kan een voorziening beëindigen als:
   a. de persoon die aan de voorziening deelneemt zijn verplichting als bedoeld in de artikelen 9 en 17 van de wet, de artikelen 13 en 37 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of de artikelen 13 en 37 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen niet nakomt;
   b. de persoon die aan de voorziening deelneemt niet meer behoort tot de doelgroep;
   c. de persoon die aan de voorziening deelneemt algemeen geaccepteerde arbeid aanvaardt waarbij geen gebruik wordt gemaakt van een in deze verordening genoemde voorzieningen, tenzij het betreft een persoon als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a, onder 2° van de wet;
   d. naar het oordeel van het college de voorziening onvoldoende bijdraagt aan een duurzame en snelle arbeidsinschakeling;
   e. de voorziening naar het oordeel van het college niet meer geschikt is voor de persoon die gebruik maakt van de voorziening;
   f. de persoon die aan de voorziening deelneemt niet naar behoren gebruik maakt van de aangeboden voorziening;
   g. de persoon die aan de voorziening deelneemt niet meer voldoet aan de voorwaarden die in deze verordening worden gesteld om in aanmerking te komen voor die voorziening.

Artikel 5. Maatwerkvoorziening gericht op economische zelfredzaamheid

1. Het college kan een persoon uit de doelgroep een maatwerkvoorziening aanbieden gericht op economische zelfredzaamheid voor zover hij niet in staat is op eigen kracht algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen, maar daar met ondersteuning wel binnen afzienbare termijn toe in staat is. Deze maatwerkvoorziening kan ook worden aangeboden aan een persoon uit de doelgroep om zijn aanwezige arbeidsvermogen te vergroten.
2. De duur van het traject is maximaal drie maanden en kan zo nodig verlengd worden met nogmaals maximaal drie maanden.
3. Scholing kan onderdeel uitmaken van de ondersteuning voor zover de scholing naar het oordeel van het college bijdraagt aan het te bereiken resultaat.
4. Het derde lid is niet van toepassing op personen jonger dan 27 jaar die uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs kunnen volgen.
5. Nazorg kan onderdeel uitmaken van de ondersteuning voor de duur van maximaal twaalf maanden na acceptatie van algemeen geaccepteerde arbeid.

Artikel 6. Maatwerkvoorziening gericht op sociale zelfredzaamheid

Het college kan een persoon een maatwerkvoorziening aanbieden gericht op sociale zelfredzaamheid (sociale activering) voor zover de mogelijkheid bestaat dat hij op enig moment algemeen geaccepteerde arbeid kan verkrijgen waarbij geen gebruik wordt gemaakt van een voorziening als bedoeld in deze verordening.

Artikel 7. Maatwerkvoorziening beschut werk

1. Het college kan de maatwerkvoorziening beschut werk aanbieden aan een persoon uit de doelgroep die door een lichamelijke, verstandelijke of psychische beperking een zodanige mate van begeleiding op en aanpassingen van de werkplek nodig heeft dat van een reguliere werkgever redelijkerwijs niet kan worden verwacht dat hij deze persoon in dienst neemt.
2. Het college maakt uit de personen van de doelgroep een voorselectie en wint bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen advies in voor de beoordeling of zij uitsluitend in een beschutte omgeving onder aangepaste omstandigheden mogelijkheden tot arbeidsparticipatie hebben. Het college selecteert voor deze beoordeling uitsluitend personen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt.
3. Om de in artikel 10b, eerste lid, van de Participatiewet, bedoelde werkzaamheden mogelijk te maken, zet het college de volgende ondersteunende voorzieningen in: fysieke aanpassingen van de werkplek of de werkomgeving, uitsplitsing van taken of aanpassingen in de wijze van werkbegeleiding, werktempo of arbeidsduur.
4. Het college bepaalt de omvang van het aanbod beschut werk en legt vast hoeveel plekken voor beschut werk de gemeente beschikbaar stelt. In verband hiermee overlegt het college met het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, aan de gemeente gelieerde bedrijven en andere reguliere werkgevers.

Artikel 8. Maatwerkvoorziening ondersteuning bij leer-werktraject

Het college kan ondersteuning aanbieden aan een persoon uit de doelgroep ten aanzien van wie het college van oordeel is dat een leer-werktraject nodig is, voor zover deze ondersteuning nodig is voor het volgen van een leer-werktraject en het personen betreft:

a. van zestien of zeventien jaar van wie de leerplicht of de kwalificatieplicht, bedoeld in de Leerplichtwet 1969, nog niet is geëindigd, of
b. van achttien tot zevenentwintig jaar die nog geen startkwalificatie hebben behaald.

Artikel 9. Maatwerkvoorziening scholing

1. Het college kan aan een persoon die behoort tot de doelgroep participatieplaats een scholingstraject aanbieden;
2. Een scholingstraject voldoet in ieder geval aan de volgende eisen:
   a. zonder inzet van scholing is het verwerven of behouden van arbeid naar het oordeel van het college niet haalbaar;
   b. de scholing moet aansluiten bij de krachten en bekwaamheden van de persoon;
   c. de scholing is gericht op het behalen van een certificaat of diploma tenminste op het niveau van een startkwalificatie;
   d. de scholing beslaat een periode van maximaal twee jaar.

3. Het eerste lid is niet van toepassing op personen die jonger zijn dan 27 jaar en uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs kunnen volgen, zoals bedoel in artikel 7, derde lid, onderdeel a, van de wet.

Artikel 10. Maatwerkvoorziening participatieplaats

Het college kan aan een persoon van 27 jaar of ouder met recht op algemene bijstand en overeenkomstig artikel 10a van de wet onbeloonde additionele werkzaamheden laten verrichten.
De premie, bedoeld in artikel 10a, zesde lid, van de wet bedraagt € 125,- per zes maanden, mits in die zes maanden voldoende is meegewerkt aan het vergroten van de kans op inschakeling in het arbeidsproces.

Artikel 11. Maatwerkvoorziening persoonlijke ondersteuning

1. Aan een persoon die behoort tot de doelgroep, kan het college persoonlijke ondersteuning bij het verrichten van de aan die persoon opgedragen taken aanbieden in de vorm van structurele begeleiding als hij zonder persoonlijke ondersteuning niet in staat is de aan hem opgedragen taken te verrichten.
2. Het college kan in bijzondere omstandigheden aan personen die met een loonkostensubsidie werkzaam zijn persoonlijke ondersteuning aanbieden ter voorkoming van uitval, voor zover de uitval niet is te relateren aan de aan hem opgedragen taken.
3. Het college kan aan de persoonlijke ondersteuning een maximum tijdsduur verbinden.

Artikel 12. Loonkostensubsidie

Het college kan een loonkostensubsidie verstrekken aan werkgevers voor personen die behoren tot de doelgroep loonkostensubsidie als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel e van de Participatiewet.

Artikel 13. No-riskpolis

vervallen

Artikel 14. Beleid en financiën

1. Het college stelt in beleidsregels aanvullende bepalingen vast met betrekking tot de uitvoering van deze verordening;
2. Het college zendt periodiek aan de gemeenteraad een verslag over de doeltreffendheid van het beleid.

Artikel 15. Situaties waarin deze verordening niet voorziet

Het college kan in bijzondere individuele gevallen ten gunste van de belanghebbende afwijken van de bepalingen in deze verordening als toepassing van deze verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 16. Overgangsrecht

1. Een persoon die gebruik maakt van een toegekende voorziening op grond van de Verordening Re-integratie Naarden, Muiden, Bussum 2015 die moet worden beëindigd op grond van deze verordening, behoudt deze voorziening voor zover wordt voldaan aan de voorwaarden uit deze verordening en bijbehorende nadere regelgeving voor de duur:
   a. van 12 maanden, gerekend vanaf de inwerkingtreding van deze verordening, of

b. dat deze is verstrekt, als dat korter is dan de periode als bedoeld in het tweede lid, onderdeel a.

2. In afwijking van het tweede lid kan het college de toegekende voorziening op grond van de Verordening Re-integratie Naarden, Muiden, Bussum 2015 beëindigen indien inzet van een voorziening op grond van deze verordening naar verwachting leidt tot het sneller bereiken van economische zelfredzaamheid.
3. Het college kan na afloop van de in het tweede lid, onderdeel a, bedoelde periode, besluiten of een voorziening wordt voortgezet.
4. De Verordening Re-integratie Naarden, Muiden, Bussum 2015 blijft van toepassing ten aanzien van een voortgezette voorziening als bedoeld in het tweede en vierde lid.

Artikel 17. citeertitel
Deze verordening wordt aangehaald als Verordening Re-integratie Gooise Meren 2016.

Artikel 18. Inwerkingtreding en citeertitel
1. Deze verordening treedt in werking één dag na publicatie
2. Met ingang van de inwerkingtreding van de Verordening Re-integratie Gooise Meren 2016 wordt de Verordening Re-integratie gemeenten Naarden, Muiden en Bussum 2015 ingetrokken

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van de gemeente Gooise Meren, gehouden op datum

de griffier
de voorzitter

Toelichting

Re-integratie is maatwerk. De tijdelijke ondersteuning die de gemeente kan bieden moet worden afgestemd op de mogelijkheden en belemmeringen van belanghebbenden. De ondersteuning van de gemeente is met de invoering van de Participatiewet vanaf januari 2015 voor een deel voorgeschreven door het Rijk. Tegelijkertijd zijn de mogelijkheden om te ondersteunen vanaf 2015 verminderd door de verlaging van het beschikbare participatiebudget.
Er is gekozen voor een algemene, globale verordening. In deze verordening worden regels gesteld waarin het beleid van de gemeente ten aanzien van haar re-integratietaak wordt neergelegd. Hierin moeten onder andere doelgroepen en de daarbinnen te onderscheiden subgroepen worden onderscheiden. Dit leent zich niet tot het formuleren van gedetailleerde regels. Immers, re-integratie is maatwerk. Dit is ook de reden om aan het college de bevoegdheid te geven om op een aantal punten eigen afwegingen te maken binnen de kaders die de raad heeft vastgesteld.
Artikel 10 van de Participatiewet bepaalt dat personen uit de doelgroep aanspraak hebben op ondersteuning bij de arbeidsinschakeling en de door het college noodzakelijk geachte voorziening binnen de kaders van de re-integratieverordening. In de verordening is er voor gekozen de voorzieningen vast te leggen die het college in ieder geval kan aanbieden.
Naast de re-integratieverordening is een verordening loonkostensubsidie en een verordening tegenprestatie opgesteld. Het instrument loonkostensubsidie draagt bij aan de doelstelling om belanghebbenden zo veel als mogelijk te ondersteunen naar financiële zelfredzaamheid. Het instrument tegenprestatie is geen re-integratie-instrument. Het opdragen van een tegenprestatie heeft niet primair tot doel de re-integratie van een belanghebbende te bevorderen, maar moet worden gezien als een nuttige bijdrage aan de samenleving.
De gemeente is verplicht om in deze verordening regels op te nemen met betrekking tot de volgende voorzieningen:
scholing of opleiding, bedoeld in artikel 10a, vijfde lid, van de Participatiewet (artikelen 8a, eerste lid, onderdeel c, en tweede lid, onderdeel c, van de Participatiewet). Dit betreft scholing van mensen die werkzaam zijn op een participatieplaats;
de premie, bedoeld in artikel 10a, zesde lid, Participatiewet (artikelen 8a, eerste lid, onderdeel d, en tweede lid, onderdeel c, van de Participatiewet). De betreft de premie voor mensen die werkzaam zijn op een participatieplaats;
participatievoorziening beschut werk, bedoeld in artikel 10b van de Participatiewet (artikelen 8a, eerste lid, onderdeel e, en 10b, vierde lid, van de Participatiewet), en
no riskpolis (artikel 8a, tweede lid, onderdeel b, van de Participatiewet).
Alleen de bepalingen die om een nadere toelichting vragen worden hier behandeld.
Begrippen die al zijn omschreven in de Participatiewet, de IOAW, de IOAZ, de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) of de Gemeentewet worden niet afzonderlijk gedefinieerd in deze verordening.

Artikel 2. Evenwichtige verdeling en financiering
Op grond van artikel 8a, tweede lid, onderdeel a, van de Participatiewet moet de gemeenteraad in de verordening de verdeling van de voorzieningen over personen regelen. Daarbij moet de gemeenteraad

rekening houdt met de omstandigheden en functionele beperkingen van personen met een handicap. Dit is bepaald in het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap. De doelstelling van dit verdrag is het bevorderen, beschermen en waarborgen van het volledige genot door alle personen met een handicap van alle mensenrechten en fundamentele vrijheden op voet van gelijkheid en het bevorderen van de eerbiediging van hun inherente waardigheid.
Economische zelfredzaamheid
Het college biedt voorzieningen zoals bedoeld in bijvoorbeeld de artikelen 5 (maatwerkvoorziening gericht op economische zelfredzaamheid), 7 (maatwerkvoorziening beschut werk), 11 (persoonlijke ondersteuning) aan personen aan die behoren tot de doelgroep waarbij het beoogde resultaat economische zelfredzaamheid is.
Sociale zelfredzaamheid
Het college biedt voorzieningen zoals bedoeld in bijvoorbeeld de artikelen 6 (maatwerkvoorziening sociale zelfredzaamheid), 10 (participatieplaats) aan, aan personen waarbij het beoogde resultaat vooralsnog sociale zelfredzaamheid is.
Overige voorzieningen
Voor de overige voorzieningen volgt al uit de doelgroepomschrijving en/of de wet aan wie het college deze voorzieningen kan aanbieden. Het gaat om: ondersteuning bij leer-werktrajecten (artikel 8.), noriskpolis (artikel 12.). Dit geldt ook voor de loonkostensubsidie.
Rekening houden met omstandigheden en beperkingen
Het college moet bij de inzet van de voorzieningen maatwerk leveren en dus ook rekening houden met de omstandigheden en functionele beperkingen van een persoon. In artikel 2, vierde lid, is opgenomen waarmee het college in ieder geval rekening moet houden.

Artikel 3. Budgetplafonds
Het college kan, om de financiële risico’s te beheersen, een verdeling maken van de middelen over de verschillende voorzieningen. Dit kan bijvoorbeeld worden opgenomen in de uitvoeringsnota. Het college moet naar aanleiding van een aanspraak op ondersteuning altijd een individuele afweging maken of zij die aanspraak wil en kan honoreren. In zijn algemeenheid kan het ontbreken van financiële middelen niet de reden zijn om aanvragen op ondersteuning af te wijzen. Wel kan per voorziening een plafond worden ingebouwd. Het college dient dan na te gaan welke andere, goedkopere alternatieven er beschikbaar zijn. Verder is het uitdrukkelijk aan het college om te beoordelen of er überhaupt ondersteuning noodzakelijk is en welke vorm die moet krijgen, gelet op het te bereiken doel van arbeidsinschakeling, al dan niet op langere termijn.
Omdat uitgegaan wordt van vraaggericht werken (maatwerk) wordt in eerste instantie geen budgetplafond vastgesteld. In dit artikel krijgt het college de mogelijkheid om een budgetplafond in te stellen. Het college gaat hier vanwege het vraaggericht werken terughoudend mee om. Bij dreigende budgetoverschrijding zal een afweging worden gemaakt om alsnog een plafond in te stellen.
Het college kan ook bepalen dat niet-uitkeringsgerechtigden een bijdrage moeten leveren in de kosten van de ondersteuning en de voorziening.

Artikel 4. Algemene bepalingen over voorzieningen
De Participatiewet schrijft niet uitputtend voor welke voorzieningen het college aan moet bieden. Het enige criterium is dat de voorziening gericht is op arbeidsinschakeling en bijdraagt aan het (op termijn) mogelijk maken van bij voorkeur reguliere arbeid door een belanghebbende. Al naar gelang de afstand van een persoon tot de arbeidsmarkt kan een voorziening gericht zijn op bijvoorbeeld sociale zelfredzaamheid (zoals het doen van vrijwilligerswerk met behoud van uitkering), het leren van vaardigheden en kennis, of het opdoen van werkervaring.
Beëindigingsgronden
Het derde lid geeft aan dat het college een voorziening in bepaalde gevallen kan beëindigen.
Een voorziening wordt bijvoorbeeld beëindigd als een persoon algemeen geaccepteerde arbeid aanvaardt. Voor de persoon zoals bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a onder 2, van de Participatiewet wordt op dit punt een uitzondering gemaakt. Het gaat om de persoon zoals bedoeld in artikel 34a, vijfde lid, onderdelen b en c, 35, vierde lid, onderdelen b en c en 36, derde lid, onderdelen b en c, van de WIA. Dit betreft personen die met een voorziening van de gemeente aan het werk zijn gegaan. Voor deze doelgroep geldt dat het college ondersteuning bij de arbeidsinschakeling moet bieden tot het moment dat het inkomen uit arbeid in dienstbetrekking gedurende twee aaneengesloten jaren ten minste het minimumloon bedraagt en ten behoeve van die persoon in die twee jaren geen loonkostensubsidie als bedoeld in artikel 10d van de Participatiewet is verstrekt.
Onder beëindigen wordt hierbij ook verstaan het stopzetten van de loonkostensubsidie aan een werkgever of het opzeggen van de arbeidsovereenkomst bij een detacheringsbaan. Bij deze laatste wijze van beëindigen dienen vanzelfsprekend de toepasselijke bepalingen uit het arbeidsrecht en de eventueel aanwezige rechtspositieregeling in acht te worden genomen.
De Participatiewet voorziet niet in een terugvorderingsgrond van re-integratiekosten die onnodig zijn gemaakt. Noch van een bijstandsgerechtigde, noch van een niet bijstandsgerechtigde kunnen die kosten worden teruggevorderd. Terugvordering moet geschieden op grond van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 5. Maatwerkvoorziening gericht op economische zelfredzaamheid

De maatwerkvoorziening gericht op economische zelfredzaamheid heeft primair tot doel personen uit de doelgroep te laten uitstromen naar regulier werk. Als dat niet mogelijk is, is het doel het volledig benutten van het arbeidsvermogen c.q. het realiseren van de zogenoemde loonwaarde-indicatie. Tussenresultaten kunnen zijn: het ontwikkelen van loonwaarde-indicatie en competenties. Dit gebeurt bij voorkeur door plaatsing bij reguliere werkgevers (detachering).

Maatwerk

Re-integratie is maatwerk. Het is afhankelijk van de mogelijkheden en belemmeringen van een belanghebbende wat in het concrete geval een passend re-integratietraject is.

Om dit nog meer tot uitdrukking te brengen wordt in dit artikel gesproken van een maatwerkvoorziening gericht op economische zelfredzaamheid. Centraal staat het resultaat: economische zelfredzaamheid. Het college moet de inhoud en de duur afstemmen op de mogelijkheden en capaciteiten van een persoon. In deze verordening worden daarom de activiteiten die kunnen bijdragen aan het bereiken van dit resultaat niet apart benoemd. Het staat het college in beginsel vrij om aan de maatwerkvoorziening in een plan van aanpak of het trajectplan zelf invulling te geven en zo nodig specifiek voor de persoon activiteiten te ontwikkelen of te laten ontwikkelen. De activiteiten die voor een persoon bijdragen aan het bereiken van het resultaat worden vastgelegd in een trajectplan.

Het college kan een uitstroompremie verstrekken bij het bereiken van het resultaat. In de Participatiewet is geregeld dat jaarlijks een eenmalige premie kan worden verstrekt (artikel 31, tweede lid, onderdeel j, van de Participatiewet). Voor personen jonger dan 27 jaar is deze premie niet vrijgelaten (artikel 31, zevende lid, van de Participatiewet).

Scholing kan onderdeel uitmaken van de maatwerkvoorziening. Vooral voor personen zonder startkwalificatie kan scholing noodzakelijk zijn voor het bereiken van het resultaat. Onder startkwalificatie wordt verstaan een diploma gelijk aan minimaal mbo niveau 2. Personen jonger dan 27 jaar die nog mogelijkheden hebben binnen het uit 's Rijks kas bekostigde onderwijs kunnen sinds 1 juli 2012 geen voorziening ontvangen die hen ondersteunt bij de arbeidsinschakeling (artikel 7, derde lid, onderdeel a, van de Participatiewet). Dit is opgenomen in het vierde lid.

Nazorg kan onderdeel uitmaken van de maatwerkvoorziening. Dit wordt met name genoemd omdat een persoon na het aanvaarden van arbeid (en daardoor niet meer is aangewezen op een uitkering) formeel niet langer tot de doelgroep behoort.

Artikel 6. Maatwerkvoorziening gericht op sociale zelfredzaamheid

Op grond van de Participatiewet dient een voorziening met als beoogd resultaat sociale zelfredzaamheid uiteindelijk gericht te zijn op arbeidsinschakeling of in termen van deze verordening ‘economische zelfredzaamheid’. Voor bepaalde doelgroepen is arbeidsinschakeling echter een te hoog gegrepen doel. Voor deze personen staat sociale zelfredzaamheid als tussendoel voorop.

Het college kan aan een persoon die behoort tot de doelgroep activiteiten aanbieden in het kader van de maatwerkvoorziening gericht op sociale zelfredzaamheid voor zover de mogelijkheid bestaat dat hij op enig moment algemeen geaccepteerde arbeid kan verkrijgen waarbij geen gebruik wordt gemaakt van een voorziening.

Indien dit einddoel, arbeidsinschakeling, niet (ook niet op termijn) kan worden bereikt, bestaat er geen grond die persoon te verplichten om gebruik te maken van een voorziening gericht op sociale zelfredzaamheid. Van deze persoon kan, rekening houdend met de omstandigheden van de persoon, wel een tegenprestatie worden gevraagd.

De maatwerkvoorziening gericht op sociale zelfredzaamheid heeft tot doel personen
uit de doelgroep, die een belemmering hebben waardoor tijdelijk geen loonvormende arbeid mogelijk is, te ondersteunen bij het ontwikkelen van vaardigheden zodat zij
zelfstandig kunnen deelnemen aan het maatschappelijk leven of wel te activeren.

Maatwerk

Re-integratie is maatwerk. Het is afhankelijk van de mogelijkheden en belemmeringen van een belanghebbende wat in het concrete geval een passend re-integratietraject is.

Om dit nog meer tot uitdrukking te brengen wordt, net als in artikel 5, gesproken van een maatwerkvoorziening. Centraal staat het resultaat: sociale zelfredzaamheid of wel ‘zelfstandige maatschappelijke participatie’ dat moet worden bereikt.

In deze verordening worden daarom de activiteiten die kunnen bijdragen aan het bereiken van dit resultaat niet apart benoemd. Het college moet de inhoud en de duur afstemmen op de mogelijkheden en capaciteiten van een persoon. Het staat het college in beginsel vrij om aan de maatwerkvoorziening in een plan van aanpak of het trajectplan zelf invulling te geven en zo nodig specifiek voor de persoon activiteiten te ontwikkelen of te laten ontwikkelen. De activiteiten die voor een persoon bijdragen aan het bereiken van het resultaat worden vastgelegd in een trajectplan.

'Sociale activering' als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel c, Participatiewet kan onderdeel uitmaken van de maatwerkvoorziening, maar ook andere activiteiten waaronder training, nazorg, schuldhulpverlening, begeleiding en diagnose. Onder ‘sociale activering’ wordt in de wet verstaan: het verrichten van onbeloonde maatschappelijk zinvolle activiteiten gericht op arbeidsinschakeling of, als arbeidsinschakeling nog niet mogelijk is, op zelfstandige maatschappelijke participatie. Bij activiteiten in het kader

van sociale activering kan worden gedacht aan het zelfstandig, zonder externe begeleiding, verrichten van vrijwilligerswerk of deelnemen aan activiteiten in de wijk of buurt.
Het college kan een kostenvergoeding verstrekken indien in een bepaalde mate vrijwilligerswerk wordt verricht.
Hierbij dient rekening te worden gehouden met artikel 31, tweede lid, onderdeel k, van de Participatiewet. Voor personen jonger dan 27 jaar is deze kostenvergoeding niet vrijgelaten (artikel 31, zevende lid, van de Participatiewet).

Artikel 7. Maatwerkvoorziening beschut werk
Het college kan de voorziening beschut werk aanbieden aan een persoon uit de doelgroep die door een blijvende lichamelijke, verstandelijke of psychische beperking een zodanige mate van begeleiding op en aanpassingen van de werkplek nodig heeft dat van een reguliere werkgever redelijkerwijs niet kan worden verwacht dat hij deze in dienst neemt (eerste lid).
Stap 1: voorselectie
Ten behoeve van de participatievoorziening beschut werk voert de gemeente een voorselectie uit. Tijdens de voorselectie bepaalt het college welke personen uit de doelgroep in aanmerking kunnen komen voor beschut werk en op welk moment. In de verordening moet vastgelegd worden hoe deze voorselectie wordt uitgevoerd.
Het college kan ambtshalve vaststellen of een persoon uitsluitend in een beschutte omgeving onder aangepaste omstandigheden mogelijkheden tot arbeidsparticipatie heeft (artikel 10b, eerste lid, van de Participatiewet). Hiervoor is dus geen aanvraag van een persoon nodig. Het college maakt uit de personen uit de doelgroep een voorselectie. Het college moet bij het UWV advies inwinnen voor de beoordeling of de geselecteerde personen uitsluitend in een beschutte omgeving onder aangepaste omstandigheden mogelijkheden tot arbeidsparticipatie hebben.
Stap 2: advies Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen
Het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV) adviseert het college met betrekking tot het oordeel of een persoon tot de doelgroep beschut werk behoort. Het UWV voert op basis van landelijke criteria een beoordeling uit (artikel 10b, tweede lid, van de Participatiewet).
Stap 3: besluit gemeente
Op basis van het advies van het UWV beslist het college of iemand tot de doelgroep 'beschut werk' behoort. Alleen als sprake is van een onzorgvuldige totstandkoming van het advies van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, kan de gemeente besluiten het advies niet te volgen.
Stap 4: dienstbetrekking 'beschut werk'
Nadat is vastgesteld dat iemand tot de doelgroep 'beschut werk' behoort, zorgt de gemeente ervoor dat deze persoon in een dienstbetrekking onder beschutte omstandigheden aan de slag gaat (artikel 10b, derde lid, van de Participatiewet). Het kan dan gaan om een privaatrechtelijke of een publiekrechtelijke dienstbetrekking (artikel 6, eerste lid, onderdeel f, van de Participatiewet). Hoe de dienstbetrekking wordt georganiseerd, behoort tot de beleidsvrijheid van het college. Een dienstbetrekking kan bijvoorbeeld worden georganiseerd via een gemeentelijke dienst, NV, BV of stichting. Ook kunnen personen (via detachering) in een beschutte omgeving bij reguliere werkgevers werken. Dit laatste heeft de voorkeur.
Naast het bepalen van wie in aanmerking kan komen voor beschut werk is in deze verordening vastgelegd welke voorzieningen voor arbeidsinschakeling ingezet worden om deze dienstbetrekking mogelijk te maken (derde lid). Tevens is in deze verordening vastgelegd op welke wijze de gemeente de omvang van het aanbod van beschut werk, het aantal beschikbare plekken, vaststelt.
Omvang beschut werk
Het college bepaalt de omvang van het aanbod beschut werk en legt vast hoeveel plekken voor beschut werk de gemeente beschikbaar stelt. Het aanbod is mede afhankelijk van het aantal geschikte en beschikbare plaatsen bij werkgevers. Daarom moet het college overleg voeren met partners om de omvang van het aanbod te kunnen bepalen (vierde lid).

Artikel 8. Ondersteuning bij leer-werktraject
Personen uit de doelgroep kunnen in aanmerking komen voor de voorziening ondersteuning bij leer-werktrajecten. Het college moet dan wel van oordeel zijn dat een leer-werktraject nodig is en de ondersteuning nodig moet zijn voor het volgen van dat leer-werktraject. Dit is geregeld in artikel 10 en volgt uit artikel 10f van de Participatiewet.
Artikel 10f van de Participatiewet bepaalt dat het college uitsluitend ondersteuning bij een leer-werktraject kan aanbieden aan personen:
- van zestien of zeventien jaar van wie de leerplicht of de kwalificatieplicht, bedoeld in de Leerplichtwet 1969, nog niet is geëindigd, of
- van achttien tot 27 jaar die nog geen startkwalificatie hebben behaald.

De voorziening ondersteuning bij leer-werktrajecten is inzetbaar voor jongeren van zestien of zeventien jaar oud die dreigen uit te vallen uit school, maar door een leer/werktraject alsnog een startkwalificatie kunnen behalen. Om te voorkomen dat jongeren onnodig uitvallen, wordt de mogelijkheid geboden extra ondersteuning te bieden. Deze voorziening kan ook worden ingezet ter voorkoming van schooluitval bij jongeren van achttien tot zevenentwintig jaar die door een leer-werktraject alsnog een start-

kwalificatie kunnen behalen. Deze voorziening heeft als doel een bijdrage te leveren aan de bestrijding en voorkoming van jeugdwerkloosheid.

Artikel 9. Scholing
Wanneer een persoon die in aanmerking is gebracht voor een participatieplaats (zie artikel 10 van deze verordening) niet over een startkwalificatie beschikt, kan het college aan deze persoon scholing of opleiding aan bieden. Onder startkwalificatie wordt verstaan een diploma gelijk aan minimaal mbo niveau 2. Scholing kan worden aangeboden aan personen met of zonder een dergelijke startkwalificatie. Dit geldt vanaf zes maanden na aanvang van de werkzaamheden op de participatieplaats. De scholing of opleiding moet gericht zijn op vergroting van de kansen op de arbeidsmarkt.
Het college hoeft aan een persoon geen scholing of opleiding aan te bieden als dergelijke scholing of opleiding naar zijn oordeel de krachten of bekwaamheden van de persoon te boven gaan of als naar zijn oordeel scholing of opleiding niet bijdraagt aan vergroting van de kans op inschakeling in het arbeidsproces van de persoon. Dit volgt uit artikel 10a, vijfde lid, van de Participatiewet.

Artikel 10. Participatieplaats
Een participatieplaats is bedoeld voor personen met een grotere afstand tot de arbeidsmarkt. Voor personen jonger dan 27 jaar is ondersteuning in de vorm van een participatieplaats niet mogelijk (artikel 7, achtste lid, van de Participatiewet).
Additionele werkzaamheden
Op een participatieplaats worden additionele werkzaamheden verricht. Niet de te verrichten werkzaamheden staan centraal maar het leren werken of het (opnieuw) wennen aan werken. Aspecten als omgaan met gezag, op tijd komen, werkritme en samenwerking met collega's zijn allemaal zaken waaraan in een participatieplaats gewerkt kan worden. Ook kan hiermee worden beoordeeld of het werkterrein past bij de capaciteiten van de uitkeringsgerechtigde, zodat een persoon bijvoorbeeld een opleiding op het betreffende terrein kan volgen en daarmee voor zichzelf een duurzaam perspectief op arbeid kan realiseren. De duur van de participatieplaats is wettelijk beperkt tot maximaal vier jaar (artikel 10a van de Participatiewet). Na negen maanden wordt beoordeeld door het college of de participatieplaats de kans op arbeidsinschakeling heeft vergroot (artikel 10a, achtste lid, van de Participatiewet). Zo niet dan wordt de participatieplaats beëindigd. Uiterlijk 24 maanden na aanvang van de participatieplaats wordt opnieuw beoordeeld of de participatieplaats wordt voorgezet. Als de gemeente concludeert dat voortzetting van de participatieplaats met het oog op in de persoon gelegen factoren aanmerkelijk bijdraagt tot de arbeidsinschakeling, dan kan de participatieplaats nog één jaar verlengd worden. Echter in dat geval dient een andere werkomgeving geboden te worden (artikel 10a, negende lid, van de Participatiewet). Na 36 maanden vindt opnieuw een dergelijke beoordeling plaats (artikel 10a, tiende lid, van de Participatiewet) en kan voor de laatste maal een verlenging plaatsvinden.
Premie
De persoon die werkzaamheden verricht op een participatieplaats heeft recht op een premie voor het eerst na zes maanden en vervolgens iedere zes maanden na aanvang van de additionele werkzaamheden (artikel 10a, zesde lid, van de Participatiewet). Voorwaarde is dat de persoon naar het oordeel van het college voldoende heeft meegewerkt aan het vergroten van zijn kansen op de arbeidsmarkt. De hoogte van de premie moet in de verordening vastgelegd worden (artikel 8a, eerste lid, onderdeel d, van de Participatiewet). De premie wordt vrijgelaten op grond van artikel 31, tweede lid, onderdeel j, van de Participatiewet. In verband hiermee is de hoogte van de premie begrensd door het in de vrijlatingsbepaling genoemde bedrag. De premie bedraagt telkens € 125,00 per zes maanden.

Artikel 11. Maatwerkvoorziening persoonlijke ondersteuning
In dit artikel wordt de voorziening persoonlijke ondersteuning nader geduid. Het gaat dan om een voorziening zoals een jobcoach, die op vaste tijden en gedurende een langere periode de belanghebbende met structurele functionele beperkingen bij het verrichten van zijn taken ondersteunt. Het moet dan ook gaan om een systematische ondersteuning. Daarnaast moet de ondersteuning noodzakelijk zijn in die zin, dat de belanghebbende zonder die ondersteuning in redelijkheid niet zijn werkzaamheden zou kunnen verrichten. Persoonlijke ondersteuning heeft tot doel dat een werknemer wordt begeleid naar een situatie dat hij uiteindelijk zonder begeleiding via een dergelijke voorziening bij een reguliere werkgever werkzaam kan zijn. Het college kan daarom aan de duur van de persoonlijke ondersteuning een maximum verbinden.
De persoonlijke ondersteuning wordt afgestemd op de begeleidingsbehoefte. Onder begeleidingsbehoefte verstaan we de aard, duur en intensiteit van de begeleiding die de belanghebbende nodig heeft om in een baan te kunnen functioneren. De begeleiding moet ervoor zorgen dat de uitvoering van het werk zo zelfstandig en productief mogelijk gebeurt. Dit gaat verder dan de normale inwerkperiode. Het gaat om systematische begeleiding, die nodig is om iemand goed en duurzaam in het werk te laten functioneren. Hierbij gaat het ook om de begeleiding van de werkgever en de collega's, net zoals de bijdrage aan de coördinatie/afstemming met begeleiders in andere levenssferen.
In bijzondere omstandigheden kan ten behoeve van een persoon die tot de doelgroep loonkostensubsidie behoort ook persoonlijke ondersteuning anders dan op de werkplek worden ingezet om uitval op het werk te voorkomen. Deze vorm van persoonlijke ondersteuning wordt afgestemd op de verantwoordelijkheden die de werkgever heeft.

Artikel 12. Loonkostensubsidie
De regels met betrekking tot het toepassen van de loonkostensubsidie aan een werkgever zijn uitgewerkt in de “Verordening Loonkostensubsidie Participatiewet gemeente Gooise Meren 2015”.

Artikel 13. No-riskpolis
De no-riskpolis kan worden ingezet als ondersteuning bij de arbeidsinschakeling (artikel 8a, tweede lid, onderdeel b, van de Participatiewet). De no-riskpolis is een belangrijk instrument om aarzelingen bij werkgevers weg te nemen om mensen met arbeidsbeperkingen in dienst te nemen. De no-riskpolis zorgt ervoor dat de werkgever compensatie ontvangt voor de loonkosten, wanneer een werknemer met arbeidsbeperkingen ziek wordt. Een werkgever komt niet in aanmerking voor een no-risk polis als artikel 29b van de Ziektewet van toepassing is (artikel 8a, tweede lid, onderdeel b Participatiewet).
De no-riskpolis is een verzekering waarbij de werkgever bij ziekte van de werknemer die een structurele functionele of andere beperking heeft of ten behoeve van wie die werkgever een loonkostensubsidie in aanmerking komt voor de no-riskpolis.
De no-riskpolis valt onder verantwoordelijkheid van het UWV.

Artikel 14. Beleid en Financiën
De rapportage van het college aan de gemeenteraad vormt in beginsel onderdeel van de gemeentelijke informatie- en verantwoordingscyclus. Zo nodig kan het college besluiten aanvullende rapportages op te stellen.

Artikel 16. overgangsrecht
In dit artikel is onder andere het overgangsrecht neergelegd. Het kan voorkomen dat personen een voorziening toegekend hebben gekregen op grond van de oude re-integratieverordening, die niet meer voldoet aan de voorwaarden uit deze verordening. Hierbij kan worden gedacht aan de situatie waarin de oude re-integratieverordening voorzieningen bevat die na inwerkingtreding van deze verordening niet meer worden verstrekt. Ook is het denkbaar dat een persoon op grond van de oude re-integratieverordening wel in aanmerking zou komen voor een voorziening, maar door inwerkingtreding van deze verordening niet meer. De toegekende voorziening zou dan op grond van artikel 4, derde lid, van deze verordening moeten worden beëindigd. Om dit te voorkomen is in artikel 15, tweede lid van deze verordening, geregeld dat dergelijke voorzieningen worden behouden voor een bepaalde duur. Een dergelijke voorzieningen wordt behouden voor ten hoogste de duur van twaalf maanden of - als dit eerder is - voor de duur dat deze is verstrekt. Dit uiteraard voor zover wordt voldaan aan de voorwaarden uit de Verordening Re-integratie Naarden, Muiden, Bussum 2015. Wordt niet meer aan die voorwaarden voldaan, dan moet de voorziening worden beëindigd, bijvoorbeeld als een belanghebbende geen aanspraak meer heeft op ondersteuning bij de arbeids¬inschakeling. De periode van twaalf maanden begint te lopen vanaf het moment van inwerkingtreding van deze verordening.
Voortzetten toegekende voorzieningen
Toegekende voorzieningen op grond van de ‘Verordening Re-integratie Naarden, Muiden, Bussum 2015’ worden in beginsel behouden tot twaalf maanden na inwerkingtreding van deze verordening. Na afloop van die periode kan het college besluiten of een voorziening wordt voortgezet. Hierbij kan het college rekening houden met al gesloten overeenkomsten. Voortzetting van een voorziening ligt bijvoorbeeld voor de hand als het college is gehouden de kosten van een dergelijke voorziening te voldoen, ongeacht of een persoon nog gebruik maakt van de voorziening. Lopende re-integratievoorzieningen kunnen in beginsel ná inwerkingtreding van deze verordening worden afgerond conform de overeenkomst.
Als het resultaat economische zelfredzaamheid sneller kan worden bereikt bijvoorbeeld door inzet van nieuwe re-integratievoorzieningen (bijv. loonkostensubsidie) dan kan het college besluiten de voorziening wel te beëindigen.
Voortzetting is niet mogelijk
Voortzetting van een toegekende voorziening na twaalf maanden is niet mogelijk als de voorziening binnen die periode is beëindigd wegens het niet meer voldoen aan de voorwaarden voor die voorziening op grond van de ‘Verordening Re-integratieverordening Naarden, Muiden, Bussum 2015’ of als de voorziening is toegekend voor een kortere duur dan twaalf maanden na inwerkingtreding van de verordening. Een voorziening dient immers niet langer te worden voortgezet dan de duur van de oorspronkelijke toekenning.
Ten aanzien van die voorziening blijft de ‘Verordening Re-integratie Naarden, Muiden, Bussum 2015’ van toepassing. (vierde lid, van deze verordening).